دریچه

از روزنامه‌نگاری بحران چه می‌دانیم؟

سعید کمالی‌دهقان . خبرنگار گاردین

● اواسط صبح، وقتی عده‌ای روزنامه‌نگار مشغول نوشتن خبرهای فوری هستند و یک عده در جلسه هیئت تحریریه، صدای آژیر در ساختمان پنج طبقه روزنامه می‌پیچد. کرکره‌های ضدآتش از کنار راه‌پله‌های اصلی ساختمان به‌طور خودکار پایین می‌آیند تا آتش احتمالی به طبقات دیگر سرایت نکند. عده‌ای روزنامه‌نگار لباس‌های فسفری‌رنگشان را از قفسه درمی‌آورند، تن می‌کنند و به راهنما تبدیل می‌شوند. کسی از آسانسورها استفاده نمی‌کند، راهروهای اضطراری از قبل مشخص شده. در چند دقیقه نزدیک به هزار کارمند از ساختمان روزنامه خارج می‌شوند. چند همکار که طبق قراری قبلی حالا به راهنما تبدیل شده‌اند، کارمندان را به سه محیط امن در شمال، جنوب و غرب خارج روزنامه راهنمایی می‌کنند. کسی اجازه ندارد در ساختمان بماند و کنار ساختمان تجمع کند. وقتی معلوم شد خطر برطرف شده، کارمندان کم‌کم سر کار برمی‌گردند. یک ساعت بعد ایمیل می‌آید: «اتفاق امروز یک مانور از پیش تعیین شده بود».

علاوه بر این، هر جمعه سر ساعت ۱۰ صبح صدای آژیر آتش ساختمان را پر می‌کند. بلندگو می‌گوید: «در حال امتحان سیستم آژیر هستیم، لازم نیست این دفعه کاری کنید، اما دفعه بعد که صدا را شنیدید ساختمان را سریعا ترک کنید». هر جمعه، سر ساعت ۱۰ امتحان می‌کنند آژیر صدایش درست باشد، همه قسمت‌های ساختمان صدایش را بشنوند. کارمند جدید که استخدام می‌شود، باید در جلسه‌ای شرکت کند که در آن به او نقشه ساختمان را نشان می‌دهند، توضیح می‌دهند راهروهای اضطراری کجاست و موقع شنیدن صدای آژیر چه باید کرد. روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران ما، چقدر در زمان بحران آماده‌اند؟ در بحران، ساده‌ترین و پیش‌پاافتاده‌ترین موضوعات به بلای جان تبدیل می‌شوند. در جولای سال ۲۰۱۰، بیش از یک میلیون آلمانی در فستیوال شهر دویسبورگ شرکت کردند؛ فستیوالی برای جشن و شادی اما حدود پنج بعدازظهر در تونل ورودی فستیوال ازدحام شدیدی شد. خیلی‌ها نگران نبودند، نه آتشی در کار بود، نه زلزله‌ای، نه سیلی. اما ازدحام جمعیت آن‌قدر بالا گرفت که ۲۱ نفر از خفگی مردند. یک فستیوال میلیونی به عزای یک ملت تبدیل شد. در سپتامبر ۲۰۱۵، زائران زیادی از کشور ما بعد سالیان سال زحمت و ذخیره پول در مکه حضور داشتند. اما ازدحام در منا آن‌قدر زیاد بود که یک سفر زیارتی تبدیل به فاجعه شد و ۴۶۴ ایرانی جان خود را از دست دادند.

چقدر آمادگی داریم؟ چقدر برنامه‌ریزی کردیم؟ چقدر مسائل ایمنی جدی گرفته شده؟ در دنیای امروز، به‌ویژه در منطقه ما؛ جایی که بلاهای طبیعی و غیرطبیعی کم نیست، داشتن کپسول آتش‌نشانی، دانستن مسیر خروج اضطراری، آگاهی از نقطه امن خارج ساختمان، ممکن است از پیش‌پاافتاده‌ترین مسائل به حساب بیایند، البته تا روزی که فاجعه نابهنگام رخ می‌دهد، آن موقع به مسئله بین مرگ و زندگی تبدیل می‌شوند.

مهم‌تر از همه روزنامه‌نگاران ما چقدر با شرایط محیط بحران آشنا هستند؟ در بیشتر رسانه‌های بزرگ دنیا، چنین آموزش‌هایی برای روزنامه‌نگاران و عکاسان خبری که موضوعات بحرانی را پوشش می‌دهند، اجباری است؛ دوره‌های سه‌روزه برای آشنایی با مقابله با شرایط سخت. اینکه در چنین شرایطی چطور از خودمان مراقبت کنیم، با چه مسائل کمک‌های اولیه باید آشنایی داشته باشیم، چقدر می‌توانیم به منطقه بحران نزدیک شویم و بعد از بحران چطور با عواقب روحی آن دست‌وپنجه نرم کنیم. می‌گویند یک عکس خوب می‌تواند از هزار کلمه رساتر باشد: مادری چادربه‌سر با چشمانی نگران آمده از فرزند آتش‌نشانش خبر بگیرد. آتش‌نشانی گریان درحالی‌که خاکستر چهره‌اش را پوشانده، همکارش را در آغوش گرفته. عکس‌های حادثه پلاسکو از جمله چنین تصاویری است. اما کلمات هم مهمند. فقط با کندوکاو یک بحران است که می‌شود جلوی اتفاق مشابهی را گرفت. در حادثه پلاسکو، مسئله اطلاع‌رسانی با مشکلات جدی زیادی روبه‌رو بود. چرا ستاد بحران از همان ابتدا سخنگو نداشت، چرا مقر مخصوص برای اجتماع روزنامه‌نگارها ترتیب داده نشده بود، چرا سخنگوی ستاد بحران ایمیلی را مشخص نکرد که از همان ابتدا روزنامه‌نگارها از آن طریق بیانیه‌های قابل‌استناد را دریافت کنند. چرا هر مسئول بلندبالایی به خودش اجازه داد اظهارنظر کند؟ داشتن چنین مقری و چنین ارتباطی می‌توانست در کمترشدن اخبار غیرموثق کمک زیادی کند، آن موقع وقتی آمار تلفات اعلام می‌شد، در حضور حداقل ۲۰ روزنامه‌نگار اعلام می‌شد. آن‌طور هم خبر موثق‌تر بود و هم مسئولان دربرابر اعلام خبر مسئولیت بیشتری داشتند. فراموش نکنیم در گزارش بحران اولویت اول آدم‌ها و ماجراهای انسانی است. تقلیل‌دادن یک فاجعه به اعداد، بدترین کاری است که می‌شود کرد. می‌گویند مرگ یک انسان تراژدی است اما مرگ میلیون نفر فقط آمار است. باید سراغ ماجراهای انسانی رفت. آن آتش‌نشانی که جانش را از دست داده - آن قهرمان ملی - که بود؟ اسمش چیست؟ چه زمانی به‌دنیا آمده؟ چرا آتش‌نشان شد؟ چرا از بین رفت. خانواده او کیست؟ حال این روزهای آنها چگونه است.

انتقاد مسجد جامعی از شورا با اشاره به آتش‌سوزی جمهوری و پلاسکو

کوتاهی کردیم

معصومه اصغری: شورای شهر تهران، سه روز پس از حادثه پلاسکو تهران که تبدیل به عزای عمومی شد، به جز بازدید و حضور در صحنه تعدادی از اعضای خود که بعضا در همراهی با شهردار تهران بودند، بالاخره جلسه‌ای فوق‌العاده را برای بررسی ابعاد حادثه، نیازهای آتش‌نشانی در شرایط فعلی و آینده و مسائل مرتبط دیگر که ما از آن تقریبا بی‌خبر هستیم، تشکیل داد. البته جزئیاتی از این جلسه غیرعلنی بیرون آمد، اما نه همه آن و همین اصرار به پنهان‌گذاشتن برخی مسائل و ربط‌دادن و نسبت داده‌شدن این نگرانی‌ها یا حقایق، به کسبه ارگان‌های دیگر همان چیزی بود که جلسه فوق‌العاده دیروز شورای شهر تهران را با تنش هم همراه کرد.

به گزارش «شرق»، در جلسه دیروز که اتفاقا غایبانی داشت و خیلی‌ها مشغول گشت‌زنی در محدوده آواربرداری پلاسکو بودند، رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران، با اشاره به گفت‌وگویی که در چند روز اخیر با شاهدان عینی این حادثه و به‌خصوص آتش‌نشانان مصدوم داشته درباره دلایل بروز این حادثه گفته است: حادثه از طبقات ۹ و ۱۰ که در آن ساعت جمعی از کسبه برای زیارت عاشورا در آن حاضر بوده‌اند، شروع شده و عامل آتش‌سوزی هم جرقه‌زدن کلید برق در اثر نشت گاز بوده است. شاهدان عینی بوی گاز را اعلام کرده‌اند. این اظهارنظر حافظی با واکنش رضا تقی‌پور، عضو دیگر شورای شهر تهران مواجه می‌شود که چرا باید چنین حرف‌هایی را در این شرایط مطرح کنید تا باعث برداشت اشتباه شود و اینکه این اشاره‌ها به زیارت عاشورا و بعد هم دلیل ماجرا وجهه خوبی ندارد! پس از این احمد مسجدجامعی، عضو دیگر شورا که تا دیروز بحث بررسی استعفایش در شورا مطرح بود، با اعلام اینکه تا زمان پیگیری دلایل این حادثه و بیرون‌آوردن تمامی محبوسان آوار در شورای شهر می‌ماند و موضوع را پیگیری می‌کند، به بیان صحبت‌هایی صریح و جدی خطاب به همکاران خود پرداخت و گفت: من در ساعات ابتدایی و طلایی حادثه در محل حضور داشتم و هیچ مدیریت بحرانی وجود نداشت. از مسئولان و حاضران می‌پرسیدم فرمانده عملیات کیست چند اسم را می‌گفتند؛ مثلا می‌گفتند آقای شوشتری! من تعجب می‌کنم که آقای شوشتری فردی عادی مثل ماست، چه تجربه‌ای دارد؟ در همان زمان خبرنگاران و عکاسانی که در محل بودند، برنامه‌ریزی نداشتند و حتی نگران بودند شاید برخی از همکارانشان در ساختمان پلاسکو بوده باشند. او تاکید کرده است که در آن زمان با استاندار و معاون رئیس‌جمهور تماس گرفتم و خواستم خودشان مستقیما حضور داشته باشند و دستور پیگیری بدهند.

او در ادامه به حادثه تلخ خیابان جمهوری و سقوط دو زن در اثر آتش‌سوزی نقبی زد و گفت: آن زمان که خواستیم موضوع را جدی پیگیری کنیم، به ما حمله کردند و تذکر دادند که سیاسی‌کاری نکنید و سیاه‌نمایی نکنید و در نهایت کاری از پیش نرفت و حتی برخی دوستان گفتند این حادثه مشیت و تقدیر الهی بوده و باید از آن درس حکمت گرفت، اما واقعیت این است که اگر آن زمان موضوع را جدی گرفته بودیم امروز این اتفاقات جان و مال مردم را تهدید و یک شهر و کشور را عزادار نمی‌کرد. این عضو باسابقه شورای شهر تهران تاکید کرده است که بسیاری از اعضای شورای شهر با زدن انگ سیاسی‌کاری اجازه نمی‌دادند موضوعات پیگیری شود.

مسجدجامعی هم در ادامه به صحبت‌های حافظی و واکنش تقی‌پور به آن اشاره می‌کند و می‌گوید: چرا نباید درباره آنچه مردم و آتش‌نشانان دیده و شنیده‌اند حرف بزنیم، بیان آنچه واقعیت بوده و اتفاق افتاده چه اشکالی دارد؟ کسبه در این محل زیارت عاشورا می‌خواندند، تورات نمی‌خواندند که منعی برای گفتنش باشد! این اظهارات مسجدجامعی در ادامه با حمایت چند عضو دیگر، از جمله عباس جدیدی و عبدالحسین مختاباد هم همراه می‌شود.

فارغ از اینکه در چند روز اخیر جریانی، به‌خصوص از سوی مدیران شهری و برخی از اعضای شورای شهر و رسانه‌های وابسته اصرار دارد فرافکنی و عدم اطلاع‌رسانی دقیق و فراگیر را در موضوع ساختمان پلاسکو، دلایل وقوع حادثه، تعداد قربانیان و هویت آنها داشته باشد، اما شهروندان راه خود را برای بیان حقیقت پیدا می‌کنند و در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های دیگر تلاشی بر بیان مطالب خود دارند. در چند روز گذشته هم تعدادی از شهروندان که یا شاهد نزدیک ماجرا بوده‌اند یا جزء کسبه ساختمان پلاسکو، با تماس با روزنامه «شرق»، توضیحات‌شان را مطرح می‌کردند. روایتی را که حافظی از شاهدان عینی درباره شروع حادثه از طبقه‌ای که در آن زیارت عاشورا برگزار شده بوده، نقل کرده، یکی از کسبه پلاسکو هم در گفت‌وگو با «شرق» تأیید کرد و گفت: هر هفته روزهای پنجشنبه بین ساعت هفت تا هشت صبح زیارت عاشورا در ساختمان داشتیم که به همت تعدادی از کسبه برگزار می‌شد و ما هم در آن حضور داشتیم. حدود ساعت هشت صبح که دعا تمام می‌شود و کسبه به محل کار برمی‌گردند، روشن‌کردن کلید یکی از واحدها باعث جرقه و آتش‌سوزی می‌شود. (روایت شاهدان و کسبه در روزهای آینده بیشتر مورد ارزیابی «شرق» قرار می‌گیرد)

عکس: علی شیرینند

آنها را «شهید خدمت» می‌دانند

قبل از حادثه دلخراش پلاسکو، آتش‌نشانان جان‌برکف دیگری در شهر تهران و سایر شهرها در جریان عملیات دچار حادثه شده و به شهادت رسیده‌اند اما هیچ‌گاه این افراد در تعریفی که بنیاد شهید از «شهید» داشته است قرار نگرفته‌اند. شورای شهر تهران پس از پیگیری‌های مختلفی که درباره «شهید»محسوب‌شدن این نیروها در حین عملیات داشت بالاخره در سال جاری و در جریان ابلاغ آیین‌نامه جامع ایثارگری که به شهرداری تهران ابلاغ شد، بندی را افزود. مهرماه امسال طرح اصلاحیه مصوبه اعطای تسهیلات به جان‌باختگان و معلولان آتش‌نشانی و کادر امداد و نجات در حین عملیات سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهر تهران در شورای شهر بررسی شد و به تصویب هم رسید و براساس آن تمامی جان‌باختگان و معلولان از حقوق، مزایا و سایر موارد رفاهی- معیشتی از سوی خانواده درجه یک یا ورثه بهره‌مند می‌شوند. همچنین ایجاد پست موقت برای پرسنل جان‌باخته برابر مقررات سازمان آتش‌نشانی صورت می‌گیرد. براساس این طرح ۳۰ ماه پاداش برای پرسنلی که جان خود را از دست دادند در نظر گرفته شده همچنین افراد جان‌باخته‌ای که مشمول مقررات سازمان تأمین اجتماعی می‌شوند تغییر وضعیت به کارمندی پیدا خواهند کرد. براین‌اساس اعضای شورا تأکید کردند که شهدای آتش‌نشانی به عنوان «شهدای خدمت» معرفی شده و اگرچه در مجموعه بنیاد شهید «شهید» محسوب نمی‌شوند اما می‌توانند از خدمات داخل شهرداری بهره‌مند شوند. لازم به ذکر است که آتش‌نشانی تهران طبق آخرین آمار و قبل از حادثه پلاسکو ۴۲ شهید و ۷۰ ایثارگر و معلول داشت.

کسبه پلاسکو چقدر متهم‌اند؟

از همان ابتدای ریزش ساختمان پلاسکو که همه مدیران و مسئولانی که تعدادشان کم هم نبود، اظهارنظر کردند و آمار دادند و بعد هم رسانه‌ها را به دادن آمار غلط متهم کردند، کسبه پلاسکو در مرکز سیل اتهامات قرار گرفتند. مسئولان رده‌بالای دولتی و مدیریت شهری و اعضای شورای شهر و مدیریت بحران و البته سخنگوی آتش‌نشانی دفعات اخطار به ساختمان پلاسکو را البته به شکلی متفاوت در آمار ارائه می‌کردند، اما نمی‌گفتند این اخطارها خطاب به چه مرجعی بوده است. بدون شک واحدهای صنفی که در پلاسکو مستقر بوده‌اند، به صورت مجزا نمی‌توانستند پاسخ‌گوی اخطاریه‌های شهرداری تهران باشند و شورای این مجموعه در چند دهه گذشته در مقابل همه سختی‌ها، کم‌وکاستی‌ها و شرایط نامساعد این ساختمان قدیمی خودشان مسئول و پاسخ‌گو بوده‌اند. بنا بر آنچه که در اظهارات مسئولان شهری و آتش‌نشانی آمده است، اخطاریه‌های عدم ایمنی سازه و فضای داخلی، خطاب به شورای پلاسکو و مالک آن بنیاد مستضعفان، بوده است. شورای پلاسکو که متشکل از تعدادی از کسبه قدیمی پلاسکو است، بدون عضوی از بنیاد مستضعفان اداره می‌شده و همه مسائل و موارد را به این بنیاد ابلاغ می‌کرده است. براساس گفته‌های تعدادی از کسبه قدیمی پلاسکو که با «شرق» صحبت کردند، بنیاد مستضعفان و جانبازان در این سال‌ها مسئولیت هیچ‌چیزی را قبول نمی‌کرده و مقابل موارد اخطار، بی‌توجه بوده است. بنابراین، تا اینجای کار کسبه پلاسکو که سال‌هاست با سرقفلی میلیاردها پول را به مالک پرداخت کرده‌اند، خودشان ساختمان را اداره می‌کردند؛ اما در نهایت مسئول مسائل اصلی این ملک نبوده‌اند. یکی از کسبه قدیمی پلاسکو که خانواده آنها از دهه ۴۰ در این ساختمان حضور داشته‌اند و این روزها همه‌چیز خود را از دست داده و متأثر بود، به «شرق» گفت: ما از ساعت‌های اولیه در ساختمان بوده و شاهد بودیم آتش‌نشان‌ها چه جانفشانی‌ای می‌کردند. حتی برخی از آنها ماسک و کپسول نداشتند؛ اما برای کمک مانده بودند. راهروها برایشان جا نبود. چون امسال بازار خوبی نداشتیم و بیشتر اجناس روی دست واحدها دپو شده بود و منتظر شب عید بودند و جرقه برق یکی از واحدها، پارچه‌ها را آتش می‌زند. این کسبه پلاسکو مدعی شد که در پلاسکو جز یک تانکر در موتورخانه، تانکر گازوئیل دیگری وجود نداشته و بیشتر واحدها بخاری‌های برقی و المنتی یا کپسول‌های کوچک داشته‌اند. وی همچنین گفت: پس از شروع آتش و آمدن آتش‌نشانان، تعدادشان کم بود و خودشان می‌گفتند بقیه همکارانشان برای کلاس آموزشی رفته‌اند. او گفت: در مرحله اول آتش که تا حدودی هم مهار شد، آب شلنگ‌ها به طبقه ششم ریخته می‌شد در حالی‌که آتش در طبقه نهم بود؛ زمانی‌که آتش اوج گرفت و قسمت جنوبی ساختمان هم می‌سوخت، تازه نردبان‌ها آمده بودند و در نهایت هم ساختمان را با آن آبی که روی پارچه‌ها ریختند و آتشی که چند ساعت ادامه داشت، سنگین کردند.

این کسبه قدیمی پلاسکو با دلخوری از صحبت‌هایی که درباره کسبه و مقصربودن آنها گفته می‌شود، گفت: کسبه درحالی‌که مسئولیتی در مقابل ساختمان نداشتند، باید چه اقدامی انجام می‌دادند. ما از سال ۸۱- ۸۲ که دیگر بنیاد مستضعفان رسما اعلام کرد خدماتی به این ساختمان نمی‌دهد، شورایی را متشکل از کسبه ایجاد کردیم و از همان سال ساختمان با این شورا اداره می‌شود و این شورا مسائل را به مالک اعلام می‌کند. او افزود: از روز اول حادثه، همه کسبه را متهم می‌کنند؛ اما کسی درباره بنیاد مستضعفان که در این سال‌ها فقط از این ساختمان پول گرفته و کاری برای استحکام و امور دیگر آن نکرده، حرفی نمی‌زند! ما برای هر واحدی که فعال بود، میلیاردها تومان پول می‌دادیم و درعین‌حال از دستشویی و خدمات بهداشتی گرفته تا امور امنیتی ساختمان و مسائل ایمنی خودمان هزینه و اقدام می‌کردیم.

کسبه ساختمان فروریخته پلاسکو می‌گوید آتش‌نشانی تا همین چند ماه قبل یک مانور در ساختمان و طبقات پلاسکو داشته است و در آخرین بازدید هم اعلام کرده این مجموعه نیاز به پله فرار دارد. او افزود: مسئله این است که نصب پله فرار هر چقدر هم که لازم باشد، نیاز به تأیید و پرداخت پول از سوی مالک دارد و مالک هم موافق نبود و در نهایت اجرائی نشد. او درعین‌حال می‌گوید: خطاب هشدارها کسبه نبودند که بخواهند پاسخ‌گو باشند و در همه این سال‌ها هم به یاد ندارم نیوجرسی یا سد معبر دیگری مقابل ورودی پلاسکو گذاشته باشند.

روایت نزدیک از نوع رسمی‌تر

اگر بگوییم روایت شاهدان و کسبه پلاسکو رسمی نیست، می‌توان اظهارات محمد بیات، معاون عملیات سازمان آتش‌نشانی شهر تهران را ملاک قرار داد. او روز گذشته در گفت‌وگو با خبرنگار «شرق» گفت: درباره ساختمان پلاسکو موارد متعددی از تذکر را داشتیم که به شورای این ساختمان و مالک اعلام می‌شد. در موارد مختلفی الزامات ایمنی را با کسبه مطرح می‌کردیم و از آنها می‌خواستیم با همکاری خود بسیاری از نکات ایمنی را محقق کنند و آنها هم همراهی می‌کردند؛ اما در جریان یکی از این برنامه‌های القائی که با کسبه داشتیم، مأموران ما یک روز آمدند و گفتند کسبه دیگر همکاری نمی‌کنند. گویا نماینده مالک که بنیاد مستضعفان است، با بلندگو وسط ساختمان ایستاده بود و با لحنی جدی از کسبه پلاسکو خواسته بود با آتش‌نشانی همکاری نکنند.

بیات افزود: پس از آن، ما چند بار دیگر تلاش کردیم؛ اما وقتی همکاری نمی‌شد، ما هم نتوانستیم ورودی جدی کنیم و بیشتر از این از دستمان برنمی‌آمد. معاون سابق عملیات آتش‌نشانی تهران با بیان اینکه نمی‌توان مسائل ایمنی در پاساژهای مهم را با تنش، درگیری و زور اجرائی کرد، گفت: عموم این اقدامات هزینه‌های زیادی دارد و یک‌شبه هم اجرائی نمی‌شود. درعین‌حال باید مالک و کسبه را با خود همراه کنید؛ درغیراین‌صورت ماجرای علاءالدین تکرار می‌شود.

دیدگاه

سلفی‌هایی که ثبت نشد

سحر طلوعی

● در هیاهوی خبری روز سوم عملیات آواربرداری ساختمان فروریخته پلاسکو، ناگهان خبر رسید یکی از پاساژهای کفاشی پیاده‌راه باغ سپهسالار تهران هم دچار آتش‌سوزی شده. ابعاد حادثه شاید به اندازه یکی از واحدهای ساختمان پلاسکو هم نبود و همین مسئله باعث شد خبر این اتفاق میان خبرهای مهم حوادث روز تقریبا گم شود. در کنار این خبر، فیلمی هم از ماجرا منتشر شده است؛ فیلمی امیدوارکننده. معدود فیلم‌های منتشرشده از این حادثه نشان می‌دهد نه‌تنها ماشین‌های آبپاش مرکز آتش‌نشانی به‌سرعت در محل حاضر شده‌اند و ماجرا را کنترل کرده‌اند که از آن امیدوارانه‌تر اینکه کسبه حاضر در محل و مردم فضا را برای حضور خودروهای آتش‌نشانی مهیا کرده‌اند و

به سمت دیگر این پیاده‌راه کم‌عرض رفته‌اند. تصاویر منتشرشده از این حادثه به‌خوبی نشان می‌دهد برخلاف تصاویر پلاسکو، مردم روی ماشین‌های آتش‌نشانی سوار نشده‌اند. مهم‌تر از آن، گوشی‌های موبایل درون جیب مردم و کسبه محل است. کسی مشغول سلفی با حادثه نیست و مأموران آتش‌نشانی به‌راحتی وارد پاساژ می‌شوند و عملیات را انجام می‌دهند.

رفتار کسبه باغ سپهسالار و حاضران در این صحنه درست بعد از فاجعه پلاسکو نشان می‌دهد آگاه‌کردن مردم، درخواست‌کردن از آنها، آموزش‌دادن و تبلیغ‌کردن برای انجام وظایف شهروندی به هنگام حادثه‌های ناگوار طبیعی و غیرطبیعی چقدر می‌تواند اثربخش و کمک‌کننده باشد. متهم‌کردن یک‌سویه مردم هنگام رخ‌دادن این حوادث و تاختن به آنها، بی‌آنکه توضیحی به آنها داده شود، بی‌آنکه درخواستی مطرح شود، پیش از آنکه نهادهای مسئول وظیفه خود را انجام داده باشند، تنها فرار به جلو و شانه‌خالی‌کردن از زیر بار مسئولیت و وظیفه است.

نوبت دوم

«آگهی ارزیابی کیفی تامین‌کنندگان و سازندگان»

شماره مجوز: ۱۳۹۵-۴۵۴۴

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند (سهامی عام)

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند در نظر دارد کالاهای موضوع بند «یک» آگهی حاضر را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای از تامین کننده/ سازنده واجد شرایط تامین نماید.

۱)موضوع مناقصه

الف) شرح مختصر کالا

ردیف	شماره مناقصه	شرح مختصر کالا	مقدار/تعداد	برآورد هزینه انجام موضوع مناقصه (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MY-۹۴۰۷۱۱-RAL (تجدید مناقصه)	پمپ لجن کش	۴ دستگاه	۲/۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۱۲۰/۰۰۰/۰۰۰

ب) شرایط اولیه متقاضی

۱- داشتن شخصیت حقوقی/ شماره اقتصادی، توانایی مالی، سابقه کار مفید و مرتبط با موضوع مناقصه.

۲- داشتن کدملی/ شناسه ملی جهت شرکت در مناقصه الزامی است.

۳- داشتن حسن سابقه و ارائه گواهینامه های مورد نظر از خریداران قبلی و اعلام اسامی خریداران قبلی در صورت لزوم.

۴- توانایی ارائه تضمین شرکت در مناقصه (در صورت تایید در ارزیابی کیفی مناقصه گران) و همچنین تضمین انجام تعهدات وفق آیین‌نامه تضمین برای معاملات دولتی (در صورت برنده شدن در مناقصه).

۵- لزوم ثبت نام در فهرست AVL وزارت نفت در سایت HTTP://EP.MOP.ir

۲)نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند واقع در استان مرکزی اراک - کیلومتر ۲۰ جاده بروجرد

۳)مهلت و محل دریافت فرمهای استعلام ارزیابی کیفی

متقاضیانی که دارای شرایط اولیه (بند ب) بوده و آمادگی لازم جهت انجام هر یک از مناقصات مذکور را دارند می توانند پس از انتشار آگهی نوبت دوم (سه روز پس از انتشار آگهی نوبت اول) به مدت پنج روز کاری ضمن ارسال تقاضای شرکت در مناقصه مورد نظر از طریق نمابر ۳۳۶۷۲۰۱۳-۰۸۶ یا ۶۱۶۲۳۶۶۰-۰۲۱ فرمهای استعلام ارزیابی کیفی را از پایگاه اینترنتی این شرکت به آدرس WWW.IKORC.ir دریافت و براساس آن مدارک لازمه را تکمیل و صرفا بر روی لوح فشرده (CD) به این شرکت تحویل یا ارسال نمایند.

۴)زمان و محل تحویل اسناد ارزیابی کیفی)تکمیل شده توسط متقاضیان(

زمان تحویل اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران، ۲ هفته پس از آخرین مهلت ارسال تقاضای شرکت در مناقصه می‌باشد. ضمنا محل تحویل یا ارسال لوح فشرده (CD) حاوی فرمها و مدارک تکمیل شده، به نشانی اراک - کیلومتر ۲۰ جاده بروجرد - سه راهی شازند - شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند- اداره تدارکات و امور کالا - ساختمان ب - طبقه همکف اتاق ۱۱۸ کد پستی ۳۸۶۷۱-۴۱۱۱۱ - تلفن ۸۴۰ و ۳۳۴۹۲۹۱۶-۰۸۶ می باشد. بدیهی است به مدارک ارسالی بعد از مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد ضمنا دادن پیشنهاد و ارائه اسناد و مدارک هیچگونه حقی برای متقاضی ایجاد نمی‌کند. لازم به ذکر است دستگاه مناقصه گزار پس از وصول لوح فشرده حاوی اسناد ارزیابی کیفی ظرف مدت یک ماه نسبت به اعلام اسامی واجدین شرایط اقدام خواهد نمود.

توجه: مناقصه گران نخست با مراجعه به سایت این شرکت (همزمان با انتشار آگهی نوبت دوم) می بایست دو برگ فرم ارزیابی کیفی را اخذ و پس از تکمیل به همراه مدارک مربوطه صرفا بر روی لوح فشرده (CD) درج و در موعد مقرر به آدرس این شرکت ارسال یا تحویل نمایند، این شرکت نیز پس از ارزیابی کیفی متقاضیان، از شرکتهایی که حداقل امتیاز قابل قبول را کسب نموده باشند، جهت دریافت اسناد مناقصه دعوت به عمل خواهد آورد.

آدرس اینترنتی: WWW.IKORC.ir

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول: ۹۵/۱۰/۲۹ و نوبت دوم ۹۵/۱۱/۳

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند